

LIVSMOD Sölvi Björn Sigurdssons roman om dødelig sygdom og utrætteligt livsmod er en hektisk rejse ind i Amsterdams byliv

Et langt farvel

AF ANDERS JUHL RASMUSSEN

Islandsk litteratur er inde i en voldsomt god periode. Nordisk Råds Litteraturpris gik i 2011 til Gyrdir Eliasson, og nu præsenterer forlaget Torgard en anden og velskrivende islænding, nemlig Sölvi Björn Sigurdsson. Sigurdsson er født i 1978 og dermed næsten en generation yngre end Eliasson. Han har skrevet både poesi og prosa og oversat flere betydningsfulde værker, men han er endnu ikke på højde med sin ældre kollega.

Sölvi Björn Sigurdssons roman har titlen "Min mors sidste dage" og indledes med sætningen: "Jeg havde besluttet at følge Mor til Amsterdam for at dø." Den nøgterne åbning indkredser med få ord, hvad romanens

emne er. Hermann Willyson, romanens jegfortæller, har besluttet sig for at følge sin mor på hendes sidste rejse til Amsterdam. Moderen har af en islandsk læge fået konstateret en aggressiv form for kræft, og da hun ikke ønsker at udsætte sig for en opslidende behandling, finder Hermann på, at de kan rejse til et alternativt behandlingscenter i Amsterdam. Her viser der sig at være liv og glade dage trods patienternes dystre fremtidsudsigter.

Hermann og hans mor, der på Island fordrev tiden med at drikke sherry og lægge tarotkort, drikker nu endnu mere alkohol og nyder godt af den liberale holdning til hashrygning i Holland. I små sprogligt tætte situationer fortæller Sigurdsson,

hvordan mor og søn lader sig føre ud på uforudsigelige eventyr i den hollandske hovedstad, mens nyhederne fra Island tegner konturerne af en bankerot.

Relationen mellem Hermann og hans mor er mere nær og hjertelig, end man almindeligvis er vant til. Det ligner efterhånden et særligt islandsk træk. Efter at være blevet forladt af en kæreste er den ulykkelige Hermann flyttet hjem til sin mor igen for at finde trøst, og han omtaler hende konsekvent som Mor. Hun tager sig omvendt kærligt af sin eneste søn og benytter samtidig enhver lejlighed til opdrage på ham.

Eva Briem Thorarinsdottir fremstilles som en belæst, åndrig og handlekraftig dame midt i 60'erne,

der aldrig står stille. Hvis hun kun har få måneder tilbage at leve i, skal hun i hvert fald have mest muligt ud af tiden. Undervejs træffer hun en jævnaldrende og ligeledes dødssyg mand, Duncan, hvis udseende minder hende om Milan Kundera, hendes yndlingsforfatter. Eva og Duncan bliver så glade for hinanden, at de til sidst beslutter sig for at blive gift.

"Min mors sidste dage" rummer en flerhed af poetiske stemninger, fine refleksioner over vanskelige spørgsmål og en grotesk humor, der er typisk for ny islandsk litteratur. Alligevel lykkes det ikke forfatteren for alvor at puste liv i bogens karakterer. Den nærhed og intensitet, som Hermann og Eva sammen oplever i Am-

sterdams hektiske byliv, er ikke at genfinde i læseoplevelsen. I al fald ikke for mit vedkommende.

Desuden må det afslutningsvis anføres, at forlaget har svigtet oversætteren og ikke mindst forfatteren ved at udsende en bog med flere småfejl, end godt er.

kultur@k.dk

◆ Sölvi Björn Sigurdsson: *Min mors sidste dage*. Oversat af Birgir Thor-Møller. 224 sider. 249 kroner. Forlaget Torgard.